

Nr 198.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag till särskilda åtgärder för främjande av skogsbrandskyddet; given Stockholms slott den 9 april 1941.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Thorwald Bergquist.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 9 april 1941.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON, BERGQUIST, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER, GJÖRES, EWERLÖF.

Efter gemensam beredning med cheferna för försvars-, social-, kommunikations- och finansdepartementen anför t. f. chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Bergquist:

I årets statsverksproposition har Kungl. Maj:t under nionde huvudtiteln, punkten 180, föreslagit riksdagen att, i avbidan på särskild proposition i ämnet, för budgetåret 1941/42 beräkna ett reservationsanslag av 100,000 kronor till Skogsvård m. m.: Särskilda åtgärder för främjande av skogsbrandskyddet. Jag torde nu få ånyo anmäla denna fråga för Kungl. Maj:t.

Genom beslut av 1940 års lagtima riksdag (prop. nr 218; r. skr. nr 282) anvisades å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1939/40 under nionde huvudtiteln *dels* till Skogsvård m. m.: Bidrag till uppförande av brandtorn

m. m. ett reservationsanslag av 150,000 kronor, *dels ock* till Skogsvård m. m.: Särskilda åtgärder för främjande av skogsbrandskyddet ett reservationsanslag av likaledes 150,000 kronor. Från det förra anslaget avsågs skola bestri-
das kostnader för uppförande av brandtorn och utsiktspunkter. Från det senare anslaget skulle enligt riksdagsbeslutet anvisas medel för avlönande av länsbrandchefer, för ersättning till dessas resekostnader, för gäldande av kostnader för kurser och övningar för skogsbrandbefälet samt för uppläggande av statliga förråd av eldsläckningsmateriel.

Vid 1940 års urtima riksdag anvisades härefter å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1940/41 under nionde huvudtiteln *dels* ett reservationsanslag av 50,000 kronor till Skogsvård m. m.: Särskilda åtgärder för främjande av skogsbrandskyddet (prop. nr 1, bil. 7; r. skr. nr 15), *dels ock* två reservationsanslag om 250,000 respektive 785,000 kronor till Skogsvård m. m.: Bidrag till uppförande av brandtorn m. m. samt Skogsvård m. m.: Ytterligare medel för främjande av skogsbrandskyddet (prop. nr 62; r. skr. nr 82).

Av de vid 1940 års lagtima och urtima riksdagar under rubriken Skogsvård m. m.: Särskilda åtgärder för främjande av skogsbrandskyddet anvisade anslagen å tillhopa 200,000 kronor har Kungl. Maj:t till vederbörandes förfogande ställt 143,000 kronor för anskaffande av eldsläckningsmateriel samt 57,000 kronor för avlönande av länsbrandcheferna, för ersättning till dessas resekostnader och för gäldande av kostnaderna för vissa kurser och övningar med skogsbrandbefälet. Av det utav fjolårets urtima riksdag anvisade anslaget å 785,000 kronor till Skogsvård m. m.: Ytterligare medel för främjande av skogsbrandskyddet beräknades 700,000 kronor till inköp av såväl lättare som framförallt tyngre eldsläckningsmateriel, 60,000 kronor till löne- och resekostnader för läns- och distriktskogsbrandchefer samt 25,000 kronor till kostnader för kurser och övningar inom skogsbrandskyddet.

I skrivelse den 18 oktober 1940 har centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund hemställt, att statsmedel måtte ställas till förfogande för bestri-
dande av kostnader för bevakning av skogsbrandtorn ävensom för tornens underhåll. Över framställningen ha infordrade utlåtanden avgivits den 5 december 1940 av luftskyddsinspektionen, som vid sitt utlåtande fogat yt-
randen av svenska brandskyddsföreningen och skogsbrandskyddskommittén, samt den 29 mars 1941 av statskontoret.

Vidare har luftskyddsinspektionen i skrivelse den 20 mars 1941 hemställt, att å riksstaten för budgetåret 1941/42 måtte under rubriken Skogsvård m. m.: Särskilda åtgärder för främjande av skogsbrandskyddet anvisas ett reservationsanslag av 75,000 kronor till kostnader för läns- och distriktskogsbrandchefers löner och resor samt för kurser och övningar med skogseldsläckningspersonal. Över ifrågavarande framställning har statskontoret den 29 mars 1941 avgivit infordrat utlåtande.

Innan jag närmare ingår på förenämnda framställningar, torde jag få erinra om följande.

Vissa försäkringsbolag samt svenska brandskyddsföreningen bildade i juli 1938 en kommitté, skogsbrandskyddskommittén. Denna upptog såsom en av sina första åtgärder en utredning angående uppförande av brandtorn. En av kommittén verkställd inventering gav vid handen, att ett 70-tal brandtorn och brandvaktstationer då funnos uppförda. De flesta av dessa voro belägna i Värmlands, Kopparbergs, Gävleborgs och Jämtlands län. För att åstadkomma enhetlighet i bevakningen så att man med minsta möjliga antal torn skulle kunna bevaka största möjliga areal beslöt kommittén att uppgöra en riksplan för bevakandet av landets skogar. Det ansågs härvid, att tornens placering skulle bestämmas av de topografiska förhållandena ur effektsynpunkt och placeringen göras helt oberoende av om de bevakade skogarna vore allmänna eller enskilda, bolagsskogar eller i enskild persons ägo, försäkrade eller oförsäkrade. Planen skulle genomföras i två etapper, först Norrland och Bergslagen och därefter de södra delarna av landet. Antalet torn som skulle uppföras utgjorde omkring 110. Genom kommitténs försorg färdigställdes under åren 1938—1940 (företrädesvis i Norrland) ett 40-tal permanenta brandtorn av järn, utrustade med rikstelefon, erforderliga instrument samt bostäder för vaktmanskaper.

Enligt vad luftskyddsinspektionen upplyst ha under år 1940 genom inspektionens försorg centralt anskaffats och å olika län fördelats 40 brandtorn. Kostnaderna för dessa torn ha uppgått till 60,000 kronor. Av tornen ha 35 redan uppförts, medan de återstående 5 torde komma att uppföras inom den närmaste tiden. Härjämte har ett belopp av 80,000 kronor fördelats mellan länsstyrelserna för bestridande av kostnaderna för uppförande av brandtorn och vaktkojor med därtill hörande telefonanläggningar. Den genom luftskyddsinspektionens försorg anskaffade eldsläckningsmaterielen, bestående huvudsakligen av enklare eldsläckningsredskap såsom spadar, sägar, hackor, handsprutor o. d., har numera upplagts i härför avsedda lokaler inom de olika länen.

I sin förut omförmälda skrivelse har *centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund* rörande frågan om skogsvårdsstyrelsernas medverkan vid brandtornsbevakningen anfört bland annat följande.

Erfarenheten synes ha givit vid handen, att vid organiserandet av bevakning i brandtornen medverkan av skogsvårdsstyrelse ofta är önskvärd. I dylika fall har det funnits lämpligt, att vederbörande skogsvårdsstyrelse ombesörjer brandtornens bemanning under eldfarlig tid och deras underhåll. Denna uppfattning har även kommit till uttryck i propositionen nr 218/1940. I fråga om de brandtorn, som förväntades komma att uppföras med statsbidrag, uttalades sålunda bland annat, att tornen efter färdigställandet torde böra bemannas och underhållas genom skogsvårdsstyrelsernas försorg.

Centralrådet vill för sin del vitsorda, att det kan vara ändamålsenligt, att skogsvårdsstyrelserna äro behjälpliga med genomförande av skogsbrandbevakning. Visserligen har man att utgå från att länsstyrelserna, som lokalt äro de högsta skogsbrandmyndigheterna, och den dessa underställda organisationen med läns- och distriktsskogsbrandchefer ävensom brandfogdar i första hand skola svara härför liksom för andra hithörande angelägenheter.

Denna bevakning är ju en integrerande del av skogseldsläckningsorganisationen och bör självfallet icke utbrytas ur denna. Men det torde i viss utsträckning befinnas praktiskt att erhålla biträde av vederbörande skogsvårdsstyrelse. Kostnaderna för sådan medverkan — framförallt då i de stora skogsbygderna — kunna emellertid uppgå till jämförelsevis höga belopp. Särskilt torde detta bli fallet sedan brandtornsnätet i sin helhet utbyggt. Det är därför helt naturligt, att skogsvårdsstyrelserna ej utan vidare kunna förbinda sig till att bestrida dylika utgifter. Innan så sker måste för deras vidkommande erforderliga ekonomiska garantier ha skapats. Nödvändigheten härav är i nuvarande extraordinära läge så mycket större, som skogsvårdsstyrelsernas ekonomi genom minskade inkomster avsevärt försvagats. Med de anspråk, som av den allmänna verksamheten ställas å skogsvårdskassorna, möter det svårigheter för skogsvårdsstyrelserna att fullgöra uppgifter av omförmält slag för skogsbrandförsvaret.

Vad angår sättet för bestridande av kostnaderna för brandtornens bevakning och underhåll har centralrådet yttrat i huvudsak följande.

Med hänsyn till de allmänna intressen, som föreligga i förevarande fall, samt för att snabbt och verksamt få till stånd en tillfredsställande brandbevakning böra statsmedel ställas till förfogande för ändamålet. Anslagsverksamheten äger fortlöpande karaktär och är icke betingad av nu rådande utomordentliga förhållanden. Av naturliga orsaker kan medelsbehovet ej beräknas i förväg; det blir bland annat beroende av väderleken sommartid. Medelsanvisningen synes vidare ej lämpligen böra inrymmas i skogsvårdsstyrelsernas nuvarande finansieringsformer. Behovet av medel för brandbevakning torde i avsevärd grad växla olika skogsvårdsstyrelser emellan. Gällande fördelningsnormer för de befintliga skogsvårdsanslagen äro icke väl ägnade för i detta sammanhang avhandlat syfte. Skogsbrandorganisationens uppbyggnad motiverar för övrigt ett annat förfarande. Understöd för bestridande av bevaknings- och underhållskostnader bör slutligen medgivas uteslutande i fall, som godkänts av länets högsta skogsbrandmyndighet, d. v. s. länsstyrelsen.

Vad sålunda anförts synes centralrådet tala för att ett speciellt riksstatsanslag bör stå till förfogande för uppgiften. Det ligger då nära till hands att härför utnyttja det förslagsanslag till släckning av skogseld, som sedan länge uppförts å nionde huvudtiteln. Detta anslag användes för närvarande dels till bestridande av ersättningar för deltagande i släckning av skogseld, dels ock för lämnande av bidrag till vissa kommuners skogsbrandväsen. Anslagsverksamheten torde för här ifrågavarande ändamål kunna i huvudsak administreras på samma sätt som beträffande bidrag till kommuner. Vad angår de grunder, efter vilka statsmedel till bevakning och brandtornunderhåll sålunda böra kunna anvisas, torde prövningsrätten härutinnan ej böra genom några ovillkorliga föreskrifter alltför strängt begränsas. Anslag bör utgå endast för sådan bevaknings- och underhållstjänst, som anbefallts av länsstyrelsen. Då man torde få utgå från att ifrågavarande tjänst ordnas efter direkt överenskommelse mellan länsstyrelsen och skogsvårdsstyrelsen, lärer ansökan om anslag kunna inskränkas till att verifierad uppgift rörande kostnaderna avlämnas till länsstyrelsen. För tryggande av enhetlighet i behovsprövningen bör anslagstilldelningen i sista hand göras beroende på Kungl. Maj:ts beslut. Sedan Kungl. Maj:t meddelat beslut i dylikt ärende, bör länsstyrelsen utanordna det beviljade beloppet.

Vad beträffar storleken av de kostnader, statskassan skulle få vidkännas vid genomförande av det ovan framlagda förslaget, finnas inga hållpunkter för en mera noggrann beräkning därav. Det ligger, som centralrådet nyss

antytt, i sakens natur, att de komma att växla från år till år alltefter det antal brandtorn, som behöver bemannas, bevakningstidens längd m. m. En approximativ uppskattning av den högsta årskostnad, som skulle kunna uppstå, må likväl med reservation framläggas. Förutsatt att de brandtorn, vilkas bemanning och underhåll lämpligen böra övertagas av skogsvårdsstyrelse, sedan bevakningsnätet i sin helhet utbyggt komma att uppgå till 200 och att kostnaden per torn i genomsnitt håller sig vid 500 kronor under ett torrår, skulle alltså maximikostnaden belöpa på omkring 100,000 kronor. Utpräglade torrår ha i vårt land under de senaste decennierna förekommit med relativt långa intervaller.

Skogsbrandskyddskommittén har i anledning av centralrådets förslag framhållit i huvudsak följande.

Vad angår kostnaderna för bevakning och underhåll av de genom kommitténs försorg uppförda brandtornen har denna sak i regel hittills kunnat ordnas så, att kommittén innan brandtornen uppförts skaffat garantier från respektive skogsvårdsstyrelser, att styrelserna svarade för dessa kostnader. I något enstaka fall har den kommun, inom vilken tornet placerats, garanterat den årliga kostnaden för bevakning och underhåll.

Till följd av tidsläget har brandtornsbyggandet påskyndats genom anvisande av statsanslag för ändamålet. Åtskilliga brandtorn ha sålunda redan genom luftskyddsinspektionens försorg kunnat uppföras, och planer föreliggande rörande byggandet av ytterligare ett stort antal torn. Härmed har frågan om kostnaderna för tornens bemanning och underhåll aktualiserats.

Beträffande såväl bevaknings- som underhållskostnaderna vill kommittén med avseende å de brandtorn, som ingå i eller kunna infogas i kommitténs riksplan, till alla delar biträda centralrådets förslag att statsmedel måtte ställas till förfogande för ändamålet. Till ledning för bedömandet av de kostnader, som statskassan skulle få vidkännas för underhåll av brandtornen, torde få framhållas följande: De av kommittén uppförda brandtornen avse att vara permanenta brandvaktstationer, vilka skola komma till användning även sedan fredliga förhållanden inträtt. Tornen bestå i regel av järnkonstruktioner. Underhållskostnaderna för dessa torn bli minimala och torde inskränka sig till målningsarbeten. Brandtornen, vilka av kommittén levererats fullt färdiga, äro dels mönjestruckna och dels målade med täckfärg, s. k. pansarfjällfärg. Kommittén beräknar, att medelkostnaderna per år för underhållet bli cirka 25 kronor per torn. Härvid förutsättes, att i brandvaktens skyldigheter ingår att verkställa dylikt underhållsarbete. Då brandtornen av helt naturliga skäl alltid placeras på sådana exponerade platser, där sol, vindar och fuktighet äro särskilt påfrestande för byggnadernas bestånd, är det med hänsyn till kostnaderna för tornens framtida underhåll av största betydelse, att tornen äro byggda av hållbart material ävensom att konstruktionen är sådan att byggnaderna varaktigt kunna motstå vädrets nedbrytande makter.

Svenska brandskyddsföreningen har anslutit sig till vad skogsbrandskyddskommittén anfört.

Även *Luftskyddsinspektionen* har förklarat sig i allt väsentligt biträda de synpunkter, som framförts i kommitténs yttrande.

Statskontoret har ifrågasatt, huruvida icke tillräckliga medel för bestridande av kostnaderna för bemanningen och underhållet av brandtornen skulle kunna beredas skogsvårdsstyrelserna genom en måttlig höjning av skogsvårdsavgiften. Därest emellertid en finansiering av förevarande verk-

samhet genom uttagande av högre skogsvårdsavgift icke skulle anses böra komma till stånd, har det synts ämbetsverket nödvändigt, att bidrag av statsmedel kunde tilldelas skogsvårdsstyrelse för ifrågasatt uppgift. Sådana bidrag borde dock beredas skogsvårdsstyrelse endast för den händelse, att kostnaderna för bevakningen och brandtornsunderhållet skulle visa sig särskilt betungande för styrelsens ekonomi. Såsom centralrådet föreslagit borde bidragsverksamheten ordnas på sätt skett i fråga om statsbidrag till kommuns skogsbrandväsen. Statskontoret har alltså ansett bidragstilldelningen böra göras beroende av kostnadernas storlek samt vederbörande skogsvårdsstyrels ekonomiska ställning i övrigt. Beviljandet av statsbidrag borde enligt statskontorets mening förbehållas Kungl. Maj:t.

I sin förut omnämnda framställning av den 20 mars 1941 har *luftskyddsinspektionen* erinrat om att inspektionen i skrivelse den 26 oktober 1940 ifrågasatt, huruvida icke från och med budgetåret 1941/42 befintliga skogsvårdsmyndigheter skulle kunna utnyttjas för skogsbrandchefernas bestyr med skogsluftskyddet, ävensom i samma skrivelse uppgivit, att hithörande spörsmål komme att göras till föremål för närmare undersökning från inspektionens sida. Enligt vad inspektionen i nyssberörda framställning meddelat har sagda undersökning ännu icke kunnat slutföras med hänsyn till det samband denna fråga ägde med spörsmålet om brandväsendets organisation överhuvud. På grund härav har inspektionen funnit det vara erforderligt, att statsmedel även för nästa budgetår ställdes till förfogande för tillgodoseende av kostnaderna för läns- och distriktsskogsbrandchefers löner och resor samt för avhållande av kurser och övningar. Inspektionen anför härom i huvudsak följande.

Inspektionen har från länsstyrelserna infortrat uppgifter angående medelsbehoven för de olika länen. Med ledning av inkomna uppgifter har inspektionen sedan uppgjort förslag till fördelning av statsbidrag länen emellan. Vid denna fördelning har hänsyn tagits i första hand till skogsarealens omfattning men även till antalet brandrotar inom länen och därav betingade arbetsförhållanden, som kunna påverka skogsluftskyddets organisation. I övrigt ha samma grunder tillämpats som vid tidigare fördelning av medel för samma ändamål. Enligt inspektionens beräkningar erfordras för bestridande av kostnaderna för länskogsbrandchefer och deras biträden ett belopp av tillhoppa 65,000 kronor samt till statsbidrag till kurser ett belopp av tillhoppa 16,500 kronor. I fråga om sistnämnda belopp torde emellertid 6,500 kronor kunna täckas av medel, som reserverats från det belopp å 25,000 kronor, som beviljats å tilläggsstat I till riksstaten för innevarande budgetår. För sistnämnda ändamål synes därför endast ett belopp av 10,000 kronor erforderligt för nästkommande budgetår. Enligt de sålunda utförda beräkningarna skulle behovet av anslagsmedel för budgetåret 1941/42 för tillgodoseende av kostnaderna för läns- och distriktsskogsbrandchefers löner och resor samt för avhållande av kurser och övningar uppgå till ett belopp av tillhoppa 75,000 kronor.

Statskontoret har icke haft något annat att erinra mot förevarande framställning från luftskyddsinspektionen än att ämbetsverket ifrågasatt, huruvida icke fasta och enhetliga grunder för ersättningarna till läns- och distriktsskogsbrandchefer borde fastställas av Kungl. Maj:t.

Såsom framgår av vad i det föregående anförts har under det senast för- *Departements-*
flutna året med anlitande av statsmedel uppförts ett stort antal brandtorn *chefen.*
för skogsbrandbevakning. Av riksdagen anvisade medel finnas vidare till-
gängliga i betydande omfattning för anordnande inom den närmaste fram-
tiden av ytterligare ett avsevärt antal dylika torn inom olika delar av landet.
Utöver de torn som sålunda byggts eller torde komma att byggas genom
statens försorg finnas icke så få brandtorn, vilka tillkommit i annan ord-
ning, framförallt genom bidrag från försäkringsbolag och domänstyrelsen.
Uppenbarligen är det ur det allmännas synpunkt av stor vikt, att spör-
målet om bemanningen och underhållet av det nät av skogsbevakningssta-
tioner av här ifrågavarande slag, som avses skola omspanna hela landet,
löses på ett tillfredsställande sätt. I samband med avlåtandet till 1940 års
lagtima riksdag av propositionen nr 218 angående anslag till åtgärder för
förhindrande av skogsbrand uttalade föredragande departementschefen, att
de då planerade tornen efter färdigställandet syntes böra bemannas och un-
derhållas genom skogsvårdsstyrelsernas försorg. Erfarenheterna beträffande
skötseln av de brandtorn som kommit till stånd på frivillighetens väg ha gi-
vit vid handen, att en medverkan från skogsvårdsstyrelsernas sida vid be-
manningen och underhållet av tornen är i hög grad önskvärd. Såsom förut
nämnts har även centralrådet för skogsvårdsstyrelsernas förbund funnit en
sådan anordning praktisk och ändamålsenlig. Med hänsyn till det sagda vill
jag förorda, att länsstyrelserna såsom högsta skogsbrandmyndigheter inom
länen få taga skogsvårdsstyrelsernas hjälp i anspråk för anordnande av nu
ifrågavarande skogsbrandbevakning. Centralrådet har emellertid framhållit,
att det på grund av skogsvårdsstyrelsernas minskade inkomster mötte svårig-
heter för styrelserna att utan ytterligare tillskott av statsmedel fullgöra an-
givna uppgifter inom skogsbrandskyddet, vilka vid full utbyggnad av brand-
tornsnätet syntes komma att bli ganska omfattande. Då skogsvårdsstyrelser-
nas intäkter i form av skogsvårdsavgifter beräknas komma att nedgå högst
väsentligt och då jag icke för närvarande är beredd att föreslå höjning av
sagda avgifter, anser jag mig böra tillstyrka, att staten ställer särskilda me-
del till förfogande för utlämnande av bidrag till kostnaderna för brandtor-
nens bevakning och underhåll.

Vad beträffar grunderna för bidragsverksamheten delar jag centralrådets
uppfattning att gällande fördelningsnormer för nu utgående anslag till skogs-
vårdens befrämjande icke lämpligen synas böra komma till användning i
förevarande fall. Enligt min mening bör det ankomma på Kungl. Maj:t att
efter erforderlig utredning i ämnet fördela för ändamålet anvisade statsme-
del mellan de olika skogsvårdsstyrelserna. Härvid synes bland annat böra
gälla, att bidrag endast får utlämnas för sådan bevaknings- och underhålls-
tjänst som anbefallts eller godkänts av vederbörande länsstyrelse. Därest
riksdagen bifaller Kungl. Maj:ts i propositionen nr 94 framlagda förslag om
inrättande av en skogsstyrelse, bör undersökas om och i vad mån denna
styrelse bör deltaga i prövningen av hithörande ärenden. Det torde få an-
komma på Kungl. Maj:ts avgörande, huruvida för bidragsverksamheten i
fråga böra utfärdas bestämmelser med generell giltighet. Vidkommande be-

hoved av medel för bidragsverksamheten under budgetåret 1941/42 kan det samma icke nu uppskattas med någon högre grad av tillförlitlighet. Ett belopp av 75,000 kronor synes mig emellertid böra vara tillräckligt för nästa budgetår.

För såväl nästföregående som innevarande budgetår ha anvisats medel för anställande av läns- och distriktsskogsbrandchefer samt för anordnande av kurser och övningar för skogsbrandbefälet. Framställning om medelsanvisning även för nästa budgetår för dessa ändamål har såsom förut nämnts inkommit från luftskyddsinspektionen. På skäl inspektionen anfört torde man kunna utgå från att någon ändring i den nuvarande organisationen av skogsbrandskyddet inom länen icke kan vidtagas under nästa budgetår. Jag vill i detta sammanhang erinra om att chefen för kommunikationsdepartementet jämlikt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 21 mars 1941 tillkallat sju sakkunniga att inom departementet biträda med verkställande av en utredning rörande lämpliga åtgärder för stärkande av rikets brandförsvaret samt avgiva de förslag, vartill utredningen kan föranleda. Med hänsyn till det anförda och då jag icke har något att erinra mot de av luftskyddsinspektionen verkställda beräkningarna rörande medelsbehovet för nyss omnämnda ändamål, skulle alltså för nästa budgetår behöva anvisas 65,000 kronor för täckande av löne- och resekostnader för skogsbrandcheferna samt 10,000 kronor för bestridande av kostnader för anordnande av kurser och övningar för brandbefälet. Jag förväntar emellertid, att luftskyddsinspektionen tillser, att största möjliga sparsamhet iakttages vid handhavandet av nu ifrågakvarande medel.

Vid bifall till vad jag i det föregående förordat skulle följaktligen för budgetåret 1941/42 behöva anvisas tillhopa ($75,000 + 65,000 + 10,000 =$) 150,000 kronor till olika åtgärder inom skogsbrandskyddet. Sagda belopp torde på sätt tidigare tillämpats beträffande medel för liknande ändamål böra anvisas under riksstatens nionde huvudtitel i form av ett särskilt reservationsanslag, benämnt Skogsvård m. m.: Särskilda åtgärder för främjande av skogsbrandskyddet.

Under återopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att till *Skogsvård m. m.: Särskilda åtgärder för främjande av skogsbrandskyddet* för budgetåret 1941/42 å driftbudgeten under nionde huvudtiteln anvisa ett *reservationsanslag* av kronor 150,000.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Benno Gårdsten.